

Jsi můj pán

Monika Absolonová

Jak vzácný dar
mi byl dán
Dar přízně tvé.
Jsi můj pán.
Co dám ti já ?
Jen úzkost mám.
Mě soudit smíš,
jsi můj pán.

Jen blízkost svou
mi dál přeješ.
Prý nebyl ráj !
Já znám jej !
V tvém náručí
se skví ten lán,
ty vládneš jím,
jsi můj pán.

Stůňu z tvých věčných odchodů...
Kam zas šels ? Kam a z jakých důvodů ?
Odpusť mým hrozným představám,
při kterých i dýchat přestávám.

Pokaždé, když se mi vracíš,
procitám,
jsem v bezpečí,
pochybnost i stesky jsou ty tam,
oči tvé mě přesvědčí.

Mým dnům, jak jdou,
jsi dal řád.
Čím jsem ti já,
chci dál znát.
Mnou nespoután,
mnou milován...
Buď vůle tvá ! Jsi můj pán !